

ske topchefer. Vil regeringschefen ikke godt give en forklaring på: Er det regeringen, der har ret, eller er det 740 topchefer, der har hænderne nede i det her i dagligdagen, der ved, hvor skoen trykker?

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen som medspørger.

Bjarne Laustsen (S):

Statsministeren brugte udtrykket, at én ekstra ledig er én for meget. Det tror jeg vi kan blive enige om.

Så kommer spørgsmålet: Hvor længe skal de godt 20.000 mennesker, som er blevet ledige, mens VK-regeringen har eksisteret, vente på, at der bliver gjort en indsats? Der er jo ikke sket noget indtil nu.

Statsministeren siger: Vi overvejer situationen, vi vil gribe ind, osv. Men hvor længe skal vi vente? Hvad er svaret til de ledige? For indtil videre er der bare blevet flere og flere ledige.

Så siger statsministeren, at hvis man bliver ledig i sit job, er det meget, meget vigtigt, at man kommer hurtigt tilbage igen i et andet job. Hvad er det for nogle initiativer, statsministeren tænker på dér? Hvad er det for noget, regeringen har i posen til de folk, der må skifte fra ét job til et andet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes på mange måder, spørgsmålene kører lidt i ring i øjeblikket, så man må have mig undskyldt, hvis svarene derfor også bliver en gentagelse af, hvad vi allerede har været inde på. Jeg kan altså ikke komme det nærmere over for hr. Jan Petersen end det, vi nu i flere omgange har været omkring.

Så spørger hr. Nicolai Wammen, om det ikke er betænkeligt, at 740 – tror jeg, det var – danske topchefer tvivler på, at den skattepakke, som regeringen har lavet en politisk aftale med Dansk Folkeparti om, skulle give den beskæftigelsesvirkning, som er tilsigtet.

Nu tror jeg godt, jeg – uden at gå nogen for nær – kan sige, at ikke blot er de pågældende topchefer, men de er også mere optaget af top-skatten, end de er af bundskatten. Og det kan måske være en af forklaringerne på, at de ikke er så begejstrede for profilen i regeringens skatteplan, som jo netop sigter på, at det er de lavest lønnede, og det er LO-arbejdere, der i hovedsagen får gavn af skattelettelserne.

Det vil regeringen altså holde fast i; vi har ingen planer om at lette topskatten. Og regeringen er overbevist om, at det har en positiv virkning på beskæftigelsen at indlede en sådan moderat sænkning af skatten på arbejdsindkomst for ganske almindelige LO-arbejdere.

Og så siger hr. Bjarne Laustsen, at regeringen jo ikke har foretaget sig noget indtil nu. Nu har jeg altså sagt nogle gange, at faktisk har regeringen indgået et stort forlig i efteråret om »Flere i arbejde«, som vi skønner vil give 10.000 flere i beskæftigelse. Vi har som netop omtalt indgået en skatteaftale, som vi skønner vil give 10.000-12.000 flere i beskæftigelse.

Jeg kan da også sige, altså for så at gå over i det mere konkrete omkring den regionale arbejdsmarkedsindsats, at regeringen selvfølgelig er meget opmærksom på dette med, at hvis en egn kommer ud i særlige vanskeligheder, fordi en stor virksomhed må lukke helt eller delvis eller omlægge sin produktion, eller hvad der nu kan blive tale om, at man så kan sætte ind målrettet med midler fra den regionale arbejdsmarkedsindsats i det pågældende område.

Jan Petersen (S):

Nu synes jeg, der kom en nyhed, for nu erklærer statsministeren, at man også kan forestille sig, at en egn kan få hjælp, hvis det er sådan, at der er en større virksomhed, der lukker.

Betyder det, at statsministeren ligefrem vil være med til, at vi så også afsætter centrale midler til at kunne hjælpe de regionale arbejdsmarkedsråd, der bliver udsat for den slags negative arbejdsmarkedspolitiske hændelser, altså en decideret central støtte fra regeringen til de egne, som bliver udsat for særlig høj ledighed på grund af større virksomhedslukninger?

Det er jo som bekendt en af de puljer, regeringen har afskaffet.

Kl. 13.50

Formanden:

Hr. Ole Stavvad som medspørger.

Ole Stavvad (S):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han ikke er enig i, at beskæftigelsesudviklingen er fuldstændig grundlæggende og fundamental, hvis det skal lykkes at få arbejdsstyrken som sådan udvidet, hvilket igen er en grundforudsætning for, at vi har det råderum, der skal til for at sikre vores velfærdssamfund. Er statsministeren ikke enig i, at hvis der er en stadig stigning i ledighe-